

Kancelaria Radcy Prawnego

R

F

Nad. 12.01.2011r.

Warszawa, dnia 12 stycznia 2011 roku

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

Al. Jana Christiana Szucha 12a

00 – 918 Warszawa

Skarżący: radca prawny R F

Kancelaria Radcy Prawnego R F

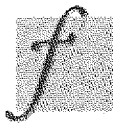
sygn. akt: Ts 235/10

PISMO SKARŻĄCEGO

W odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 grudnia 2010 roku, w załączeniu przesyłam odpis postanowienia Sądu Okręgowego W w W IV Wydział Cywilny – Odwoławczy z dnia grudnia 2009 roku (sygn. akt).

Ponadto wyjaśniam, że zaskarżone przepisy, tj. 394¹ § 1 pkt 2 oraz art. 394¹ § 2 k.p.c. ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.), naruszają wolności i prawa Skarżącego w następujący sposób:

- prawo do równego traktowania przez organy władzy publicznej wynikające z art. 32 ust 1 i ust. 2 Konstytucji – zaskarżone przepisy wyłączają możliwość zaskarżenia wydanego po raz pierwszy postanowienia sądu oddalającego wniosek pełnomocnika z urzędu o przyznanie kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stronie w postępowaniu apelacyjnym; możliwość zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, mają natomiast pełnomocnicy z wyboru; w konsekwencji naruszona zostaje zasada równości wobec prawa, ponieważ pełnomocnicy z urzędu,

nie mając prawa zaskarżenia rozstrzygnięć sądu dotyczących kosztów pomocy prawnej udzielonej przez nich stronie, są w gorszej sytuacji niż pełnomocnicy z wyboru, którzy możliwość zaskarżenia rozstrzygnięć sądu dotyczących kosztów zasądzonych na ich rzecz mają,

- prawo do zaskarżenia orzeczeń wydanych w pierwszej instancji oraz związaną z tym zasadę dwuinstancyjności postępowania przewidziane w art. 78 w zw. z art. 176 ust. 1 Konstytucji – zaskarżony przepis pozbawia Skarżącego będącego pełnomocnikiem z urzędu prawa od zaskarżenia orzeczeń Sądu w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stronie w postępowaniu apelacyjnym, pomimo że uznać należy je za „orzeczenie wydane w pierwszej instancji” w rozumieniu Konstytucji, ponieważ kwestia kosztów pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu w postępowaniu apelacyjnym z przyczyn oczywistych nie była wcześniej (tj. przed sądem rejonowym) przedmiotem rozstrzygnięcia sądu,
- prawo dochodzenia na drodze sądowej naruszonych wolności i praw wynikające z art. 77 ust. 2 Konstytucji oraz prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd wynikające z art. 45 ust. 1 Konstytucji – zaskarżony przepis, nie przewidując możliwości zaskarżenia wydanego po raz pierwszy orzeczenia w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stronie w postępowaniu apelacyjnym, sprzyja pomyłkom, arbitralności i prowadzi do pozostawania w obrocie orzeczeń nie tylko formalnie wadliwych, ale i naruszających prawa obywateli, ponieważ nie istnieje możliwość ich weryfikacji, nawet wówczas, gdy rozstrzygnięcie oparte zostało na w sposób oczywisty błędnie ustalonym stanie faktycznym i istnieje konieczność przeprowadzenia dowodów, które by ten błąd wyeliminowały.

Ustosunkowując się natomiast do pkt II zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego, Skarżący wskazuje, że, jako radca prawny, może sporządzić skargę konstytucyjną we własnej sprawie. Zgodnie bowiem z art. 48 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym, skargę i zażalenie na postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu sporządzają adwokat lub radca prawny, chyba że skarżącym jest sędzia, prokurator, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych. W konsekwencji, gdy skarżący jest adwokatem lub radcą prawnym, to sporządzona i podpisana przez niego skarga konstytucyjna spełnia ustawowe wymogi. Do takiego wniosku prowadzi w pierwszej kolejności wykładnia językowa – w przepisie tym nie ma mowy o „pełnomocniku będącym adwokatem albo radcą prawnym”, tylko o „adwokacie lub radcy prawnym”, dlatego też brak podstaw, by twierdzić, że radca prawny chcąc wnieść skargę konstytucyjną we własnej

J

sprawie, powinien najpierw udzielić pełnomocnictwa innemu radcy prawnemu. Po drugie, również ratio legis instytucji przymusu adwokackiego - radcowskiego, tj. konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu fachowego skarg konstytucyjnych, ich merytorycznej i formalnej poprawności, pozwala przyjąć że radca prawny ma prawo sporządzić i podpisać skargę konstytucyjną we własnej sprawie. Dodatkowo, warto zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 20 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, w sprawach nie uregulowanych w ustawie do postępowania przed Trybunałem stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie zaś z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu tego nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratorii Generalnej Skarbu Państw. Również więc na gruncie kodeksu postępowania cywilnego radca prawny może sporządzić i wnieść skargę kasacyjną we własnej sprawie.

W sprawie, w związku z którą doszło do naruszenia konstytucyjnych praw i wolności Skarżącego (ostatnia sygn. akt: _____, sygn. akt w I instancji przed Sądem Rejonowym dla W _____ w W _____ : _____), Skarżący, będący radcą prawnym, został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu M _____ D _____, a dokument potwierdzający tą okoliczność znajduje się w aktach przedmiotowej sprawy. W wyznaczonym przez Trybunał terminie Skarżący nie miał jednak możliwości uzyskania jego odpisu, ponieważ akta sprawy zostały już przeniesione do archiwum.

R F

Radca prawny

Załączniki:

- postanowienie Sądu Okręgowego W _____ w W. _____ IV Wydział Cywilny Odwoławczy (sygn. akt _____) z dnia _____ grudnia 2009 roku,
- zażalenie z dnia _____ grudnia 2009 roku,
- legitymacja Skarżącego,
- 4 odpisy niniejszego pisma wraz z załącznikami